

Bijbelstudie Centrum

Speciale studie over **"De TABERNAKEL"** verdeeld over 19 avonden

VIJFTIENDE AVOND (deel 15-19)

Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze speciale studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze speciale studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **"Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden"** (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze speciale studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze speciale studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze speciale studie gaat bestuderen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze speciale studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze speciale studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen

het Bijbelstudie Centrum

2 Petrus 1:19

2 Tim. 4:2-4. "verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtsels keren".

De vier dekkleden zijn bedoeld om samen die Éne Bedekking te vormen, dat Éne Dak; de vier kleden duiden echter vier bijzondere eigenschappen aan, waardoor het een volmaakte bedekking geworden is, een volmaakte Bewaarder hebben wij gekregen in Jezus.

Wij vinden dat meer in de Bijbel. Zo vormen de vier Evangelieën tezamen het éne Evangelie, maar elk laat een bepaalde zijde van dat Evangelie zien. Zo laten de vier dekkleden bepaalde eigenschappen van Jezus zien. Allereerst dat onderste kleed, dat zo kunstig geborduurd was. Daarna het witte kleed van geitenhaar. Dan volgt het rode kleed. Tenslotte het grauwe kleed.

De Bijbel geeft de **volgorde van het binnenste naar het buitenste kleed**. Wij willen het **in tegenovergestelde richting** behandelen, want wij zien immers eerst de buitenkant.

Het buitenste, het vierde dekkleed dus, vindt u in het laatste gedeelte van **vers 14** van **Ex. 26** beschreven, en dit wordt een dekkleed genoemd van tachasvellen. Het was dus van dierenvellen gemaakt en het vormde een soort leren bedekking over de gehele Tabernakel heen. De kleur van het dekkleed was grauw en als men dan zo die Tabernakel van buiten zag, viel er niet zoveel schoons en heerlijk te aanschouwen. Aan het uiterlijk zou men niet zeggen, dat er zich zo een heerlijkheid en rijkdom onder bevond.

Zo is het toch met alles, wat ons in Zijn Woord en in Jezus geopenbaard wordt. Het heeft geen uitwendige schoonheid, maar inwendige heerlijkheid. Als Jezus, de Christus der Schriften door de Vader gezonden wordt, dan zegt Jesaja van Hem, dat Hij geen gestalte noch gedaante had, dat wij Hem begeerd zouden hebben. Want Hij was de Man van smarten.

En in **Fil 2:5-8** lezen wij. **“Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was, die, in de gestalte Gods zijnde, het Gode gelijk zijn niet als een roof heeft geacht, maar Zichzelf ontledigd heeft, en de gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen, en aan de mensen gelijk geworden is. En in zijn uiterlijk als een mens bevonden, heeft Hij Zich vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de dood des kruises”**.

Zo zien wij, hoe deze Dienstknecht des Heren aan de buitenkant gering van gestalte was en toch woonde in Hem al de heerlijkheid Gods.

Ik wil u nog wijzen op iets, dat erg belangrijk is, namelijk dat deze viervoudige tentbekleding, deze bedekking, een voornaam onderdeel vormt. Dat vinden wij uitgedrukt in de woorden van **Ex. 26:1**. **“De Tabernakel zult gij maken van tien tentkleden”**.

God zegt hiermee feitelijk, dat deze dekkleden de Tabernakel vormen. Het is de Tabernakel, de tent, de woning van God. En de waarachtige woning van God is Jezus, de Christus der Schriften met Zijn Gemeente en dat is de heerlijkheid, waartoe God ons geroepen heeft.

Want de planken of berderen vormen immers de bovenbouw, de Gemeente. En zoals het Lichaam één is, maar vele leden heeft, zo vinden wij ook vele planken, die tot één gouden muur rondom geworden zijn. Men ziet er alleen niet veel van, want deze planken zijn letterlijk helemaal verborgen in de tentkleden.

Zo is de Gemeente verborgen in Jezus. Wij zijn in Hem, niet alleen persoonlijk, maar ook met elkaar. De hele Gemeente is verborgen in Jezus in God. U ziet, dat hier duidelijk symbolisch afgebeeld en daarom zijn deze tentkleden, deze Tabernakel, Jezus.

Nu staat er in **Col. 1:19** van de Here Jezus geschreven. **“Want het heeft de ganse volheid behaagd in Hem woning te maken”**. De ganse volheid – dat is God de Vader – heeft in Hem woning gemaakt. Want Jezus is immers het huis, de woning van God.

Ook **Col. 2:9** zegt: **“want in Hem** (in Jezus) **woont al de volheid der Godheid lichamelijk”**, dat wil zeggen in Jezus Lichaam woont al die volheid.

Jezus Lichaam bestaat uit Hoofd en Lichaam. Hij is het Hoofd en wij zijn de leden. Ondanks het feit, dat het die ganse volheid behaagd heeft in Hem woning te maken, heeft Hij Zich vernederd en daar spreekt dat eerste grauwe dekkleed van. Nooit had Jezus, de Christus der Schriften onze Redder, onze Verlosser, onze Bewaarder, onze Behoeder kunnen zijn, als Hij Zich niet eerst zo diep vernederd had.

Als Gods Zoon kon Hij ons niet redden, verlossen en ook niet bewaren; maar Hij moest eerst mens worden en daartoe die heerlijkheid bij de Vader verlaten en Zichzelf ontledigen. Want Hij moest

deze menselijke staat aannemen om de schuld van alle mensen te kunnen betalen door die schuld op Zich te nemen. Dat kon Hij alleen doen als mens, daar God ons aller schuld en zonde op Hem, als mens en niet als Gods Zoon, liet neerkomen.

Dat zien wij ook bij de doop in de Jordaan, toen Jezus niet alleen Zich ontledigde en volkomen mens werd, maar toen Hij Zich ook stelde onder al die zondaren en Zich temidden van hen liet dopen, Hij, die geen zonde gekend heeft.

Alleen zo heeft Hij ons kunnen redden en is Hij onze Behouder kunnen worden, maar zo is Hij ook nog steeds onze Bewaarder. Want doordat Hij Zich zo uitermate vernederd heeft en zo volkomen aan ons gelijk geworden is en in alle dingen op gelijke wijze verzocht is geworden, kan Hij nu ook een barmhartige Hogepriester voor ons zijn. Hij weet wat armoede is, Hij weet wat honger en wat dorst is, Hij kent alle verzoeken, alle ziekten. Zijn wij in beproeving of verzoeking, in nood of aanvechting, in ziekte of pijn, of wat het ook mag zijn, vlucht naar Hem, Hij verstaat ons.

Van dit aan de buitenkant zo onaanzienlijk dekkleed, wordt helemaal geen maat genoemd. Natuurlijk had dit dekkleed een maat, maar God verzwijgt die maat, want het is niet te peilen voor ons, hoe diep de vernedering van Jezus geweest is. Wij zijn niet de geringste van de mensen ooit geweest en wij hebben nooit die heerlijkheid gehad, die Hij had als de eeuwige Zoon van God.

De eeuwigheid zal het ons misschien eens openbaren, hoe groot de ontleding van Jezus geweest is, toen Hij Zichzelf ontledigde en hoe diep Hij Zich heeft vernederd om de verachtste van alle zondaren te worden, om voor ons allen te gaan lijden. Dat is met menselijke maat niet aan te geven.

Dan is er nog wat. Dat kleed bestond ook uit één stuk en dat wil zeggen, dat de vernedering, de ontleding van Jezus, maar één keer plaats gevonden heeft en dat is ook voldoende voor tijd en eeuwigheid. Als Jezus weer komt, komt Hij niet in vernedering, maar in heerlijkheid, als de opnieuw geboren Nieuwe Mens, het grandioze geboortefeest van Jezus (dit geboortefeest wordt door God en alle Hemelse machten gevierd), de wedergeboren Mensenzoon en dit feest gebied God de mensen te vieren want God viert het ook.

Nu komen wij tot het derde kleed; wat ook in **vers 14** te lezen is. ***“Ook zult gij een dekkleed voor de tent maken van roodgeverfde ramsvellen”***.

Het was dus ook een kleed van dierenvellen. Hier zien wij de volgende grote eigenschap van ons Hoofd Jezus. Het moeten ramsvellen zijn en de ram is immers het mannetjes schaap, dat voor de kudde uitgaat. Hier zien wij Jezus, die gekomen is voor Zijn kudde en die Zich als het Lam heeft laten slachten.

Deze ramsvellen moesten rood geverfd worden, zij waren dikwijls wit van zichzelf. Het is een beeld van Jezus, die Zijn levensbloed moest uitstorten om ons te kunnen verlossen. Het was niet alleen voldoende, dat Hij Zich vernederd had tot de geringste van de mensenkinderen, maar Hij moest ook voor ons allen de losprijs betalen met Zijn eigen Leven. En zoals de offerdieren: schapen, geiten en bokken, geofferd werden en zij hun bloed moesten geven in een plaatsvervangend sterven voor de zonde van het volk, zo werd hun vel rood gekleurd door het uitstromende bloed en heeft God ook hier als symbool deze ramsvellen laten verven, als het beeld van Hem.

Het Lam Gods, dat de zonde der wereld heeft weggedragen, die Zijn levensbloed gaf. Hij is de Reine, maar Hij heeft die prijs willen betalen. Dankt God! Het is alleen door dit volbrachte offer, dat Jezus onze schuld heeft kunnen betalen en ons heeft vrij kunnen kopen van de macht der zonde. Hij stierf voor onze zonde en Hij droeg in Zijn lichaam ook de zondaar mee in Zijn dood, zodat wij nu gestorven zijn aan onze zondige staat. Prijst Zijn Naam!

Hij moest niet alleen de geringste van de Adamskinderen worden, maar omdat het hele Adams geslacht heeft gezondigd, moest Hij ook voor dat Adams geslacht als de laatste Adam sterven. Hij heeft ons echter niet alleen door Zijn bloed gered en verlost en daardoor behouden, maar het is nog altijd Zijn bloedkracht die ons bewaart. Het is ook een voortdurende bedekking.

Want Zijn bloed bedekt ons. Hij is nu wel verheerlijkt, Hij leeft, maar als Johannes in **Openbaring 5:6** voor ons mag zien, dan ziet hij Hem als een Lam staande als geslacht. Hij is ingegaan met Zijn eigen bloed in het Heilige der Heiligen, waar Hij nu voor ons bidt en pleit en zo kan Hij nu voortdurend onze Bewaarder zijn.

Iedere keer, als wij in zwakheid aan de oude Adam toegeven, aan de oude mens en zondigen, maar het belijden en weer direct komen onder Zijn vleugels, dan is Hij getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons reinigt, want het bloed van Gods Zoon reinigt ons van alle zonden.

Ook dit kleed was één geheel en ook hier is de maat niet genoemd. Natuurlijk had dit ook een maat, maar ook dit wil weer zeggen, dat wij nooit het lijden van Gods Zoon aan het kruis van Golgotha kunnen peilen, toen Hij daar van God verlaten is geworden.

Zelfs de duivel is nog niet van God verlaten op dit moment, weet u dat? Hij zal straks, in het laatste oordeel, na het Duizendjarig Rijk, inderdaad van God verlaten zijn, maar nu nog niet. Dit kleed was dus één geheel, want Jezus zal niet voor een tweede maal gekruisigd worden. Zijn kruisdood is ééns en voor altijd voldoende. Door Zijn offerande heeft Hij ons volkomen tot God gebracht, en die offerande duurt zo lang, als wij nog met zonde te doen hebben, maar ook tot in alle eeuwigheid.

Lezen wij dit niet in **Openbaring 5**, als daar de Gemeente, vertegenwoordigd is in de 24 oudsten en om de Troon zit in heerlijkheid, is het geloof dus overgegaan in aanschouwen en geheel verlost van de zonde. Dan nóg bezingen zij dat geslachte Lam om Zijn bloed, hoewel zij dan met zonde niets meer van doen hebben.

De Gemeente zingt dan in **Openbaring 5:9 en 10**. *“En zij zongen een nieuw gezang, zeggende: Gij zijt waardig de boekrol te nemen en haar zegels te openen; want Gij zijt geslacht en Gij hebt ons voor God gekocht met uw bloed, uit elke stam en taal en volk en natie; en Gij hebt ons voor onze God gemaakt tot een koninkrijk en tot priesters, en wij zullen als koningen heersen op de aarde”*.

Nu komen wij tot het tweede kleed. Het derde en vierde worden beiden dekkleden genoemd, omdat Hij onze bedekking is. Het witte kleed van geitenhaar, vinden wij beschreven in **Ex. 26:7**. *“Ook zult gij tentkleden van geitehaar maken tot een tent over de tabernakel, elf tentkleden zult gij maken”*.

Wij hebben hier weer een wonderlijk materiaal: nu geitenhaar, dat gesponnen en geweven is. De geitenbok is in heel het Oude Testament en ook in het Nieuwe Testament altijd verbonden met de leiders, de hoofden van het volk.

Wij lezen bijvoorbeeld reeds in het Oude Testament: *“als een leider in Israël zondigde, moest hij een geitenbok als zondoffer brengen”*. En wij lezen ook in **Matt. 25:32**, waarin Jezus zegt, dat Hij zal zijn de komende Rechter en Koning van deze aarde, om alle volkeren voor Zich te verzamelen en als een Herder de bokken van de schapen zal scheiden. De bokken zijn de leiders, de hoofden, die de volkeren misleiden en daardoor ook de grootste schuld hebben. Zo worden de bokken het symbool voor de leiders en de hoofden.

Maar wat heeft dat hier dan te betekenen? In dit tweede kleed vinden wij, hoe Jezus ook door God is gegeven als onze grote Leider, als ons Hoofd. En dat is heel belangrijk. Hij heeft Zich niet alleen vernederd tot het uiterste en is niet alleen geslacht, maar Hij is ook door God opgewekt uit de doden (opnieuw geboren geworden), om zo tot de Eersteling en ook tot Hoofd en leider van een nieuw mensengeslacht te worden. Daar gaat het hier om.

Hij is de Eersteling van een Nieuwe Schepping, want Hij stierf als de laatste Adam, maar werd opgewekt (opnieuw geboren) als de Eersteling van een geheel nieuw mensengeslacht, dat volmaakt is, zodat God tegen deze nieuwe Mens kan zeggen: *“Zit aan Mijn rechterhand, zit in Mijn Troon”*.

Zelfs de cherubs moeten er vóór blijven staan, maar Jezus, de Christus der Schriften zit niet alleen als de eeuwige Zoon van God in de Troon van Zijn Vader, maar Hij zit daar ook als de Eersteling (de Voorloper) van het Nieuwe Mensengeslacht. Hij is ons aller Vertegenwoordiger. Houdt dit goed vast! En daar wijst dit kleed op.

Daarom vinden wij nu bij dit kleed wél maten, die een wonderbare symbolische sprake zijn, dat lezen wij in **Ex. 26 vers 7-8**. *“Ook zult gij tentkleden van geitehaar maken tot een tent over de tabernakel, elf tentkleden zult gij maken. De lengte van elk tentkleed zal dertig el zijn en de breedte van elk tentkleed vier el: eenzelfde maat voor de elf tentkleden”*.

Dit kleed bestond uit elf banen en elke baan was vier el breed. Nu weten wij, wat vier betekent: het is namelijk het getal van de schepping. Maar het gaat hier om de nieuwe Schepping. Daarom heeft deze baan niet alleen een breedte van vier el, dat is de basis, het beeld van de schepping, maar

een lengte van dertig el, dat is drie maal tien.

Drie is God, de Schepper, terwijl wij weten van de planken, dat die tien el hoog moesten zijn en dat de betekenis daarvan is: de eis, die God stelt aan de mens en de verantwoording, die wij daartegenover hebben!

Welnu, Jezus, de Christus der Schriften, de Eersteling (de eerste opnieuw Geborene) uit de doden, de Eersteling van het nieuwe mensengeslacht, voldoet in alle opzichten aan de eis van God. Daarom drie maal tien en wij voldoen in Hem. Van onszelf hebben wij niets, maar het is ons alles in Hem gegeven, als wij maar in Hem blijven. Dáár gaat het om!

Maar nu is er nog een bijzonderheid met dit kleed. Het bestond uit twee delen: vijf banen moesten aan elkaar gezet worden en zes banen moesten aan elkaar gezet worden, maar **Ex. 26:9** zegt daarbij: ***“Gij zult vijf van de tentkleden tentkleden afzonderlijk, en gij zult het zesde tentkleed tent dubbel leggen, aan de voorkant van de tent”***.

Wat betekent dit? Jezus vernedering is maar éénmalig en dat is voor alle eeuwigheid genoeg. Zijn kruisdood is ook éénmaal. Maar Zijn menswording bevat twee perioden. Dank God daarvoor!

Weet u, dat Jezus tweemaal mens geworden is, tweemaal geboren is geworden? De eerste keer was, toen Hij voor ons geboren werd in Bethlehem, uit Maria, een nazaat van Adamsgeslacht, want Hij moest deel krijgen aan ons geslacht, anders zou Hij niet onze Plaatsvervanger hebben kunnen worden en zijn. Datum van deze geboorte totaal onbekend en God viert deze geboorte niet. De Schrift maakt het alleen bekend aan een zeer beperkt aantal mensen, te weten Jozef en Maria, de wijzen uit het Oosten, Zacharias en Elisabeth, de herders, Simeon en Hanna.

Maar Hij stierf als de laatste Adam aan het kruis en daar hield dat mens zijn op. Maar, Hij, die voor ons gestorven is, is ook voor ons opgewekt (opnieuw geboren geworden) als de Eersteling uit de doden, de Nieuwe Mens, die toch op een wonderbare wijze verbonden is met de oude, opdat die samengevoegd zouden worden. Want, anders zouden wij er geen deel aan krijgen. Gaat u Gods raadbesluit begrijpen? (lees ook onze studie ***“Het Kerstfeest”***)

Daarom staat er in het Nieuwe Testament, dat Hij tweemaal geboren is. Eerst lezen wij in Lucas van Zijn geboorte in Bethlehem, wat God niet als feest viert, vandaar dat dit als feest niet in de Bijbel staat.

Maar in **Col. 1:18** lezen wij ook van een geboorte en dat staat als feest wel in de Bijbel en wordt zeer zeker door God gevierd. *Gemeente*. “en Hij is het hoofd van het lichaam, de gemeente. *Hij is het begin, de eerstgeborene uit de doden, zodat Hij onder alle de eerste geworden is*”.

En zó heeft God nu de nieuw Geborene, deze Nieuwe Mens, die volmaakt is, verbonden met die zondige mens, opdat het alles nieuw gaat worden.

Deze aparte kleden moesten samengevoegd worden door vijftig lussen aan het ene einde van het eerste stel en vijftig lussen aan het begin van het andere stel te maken. Maar nu gaan wij daarbij een groot geheimenis zien.

Wat betekent vijftig? Dat is Pinksteren. Want de uitstorting van de Heilige Geest gebeurde vijftig dagen na Jezus kruisdood, toen Hij door de kracht van de Heilige Geest Zichzelf als een smetteloos offer aan God bracht en Hij dus aan het oude mensengeslacht stierf.

Maar ook door de kracht van de Heilige Geest is Hij opgewekt uit de doden als Eersteling. Zoals dus door de kracht van de Heilige Geest Jezus het oude in de dood bracht en door die Geest, uit de doden als Eersteling van het nieuwe opstond, opnieuw geboren werd, zo werden deze twee samengevoegd. Zo zien wij in de twee delen van de kleden, dat de vijftig lussen aan weerskanten door de vijftig koperen haken moesten worden verbonden.

Koper wil zeggen: de kracht van de Heilige Geest. Weet u, waar die twee klederen precies samengevoegd waren? Zij waren samengevoegd boven de vier pilaren, waar het Voorhangsel hing van het Heilige der Heiligen. Daar waren dus ook die vijftig koperen haken. En dat laatste kleed dat ook bestond uit twee banen, had vijftig gouden haken, die lagen eveneens precies boven die vier pilaren.

Dit kunt u lezen in **Ex. 26:33**. ***“Gij zult het voorhangsel onder de haken hangen en daarheen, binnen het voorhangsel, de Ark der getuigenis brengen, zodat het voorhangsel voor u scheiding maakt***

tussen het Heilige en het Heilige des heiligen”.

Dat Voorhangsel was Jezus vleeswording in beeld en dat scheurde, toen Hij Zijn opdracht aan het kruis volbracht had. Precies dus, waar die kleden aan elkaar gemaakt zijn, daar is het Voorhangsel gescheurd. Daar stierf de oude Adam en daar werd de Nieuwe Adam, de Nieuwe Mens geboren.

Daarom moest het Voorhangsel precies onder de haken hangen, opdat het oude met het nieuwe samengevoegd zou zijn. Het is die oude mens, die opnieuw geboren wordt en dus toch dezelfde is, die de heerlijkheid beërft.

Wij kunnen het niet begrijpen, dat wij, die nu zondaren en onvolmaakt zijn, straks volmaakte Zonen van God zullen zijn, en Zijn heerlijkheid zullen beërven. Dat alles door deze Grote Leidsman ten Leven, die Zijn kudde daartoe brengt.

Nu gaan wij naar het laatste kleed. Dat was het kunstigste en het beeldt de heerlijkheid uit van Hem, die ons Hoofd en onze Bewaarder is, want God heeft Hem al Zijn heerlijkheid gegeven. Deze Nieuwe Mens, deze nieuw geboren Mens, is door God bekleed met alle macht en alle heerschappij en al de heerlijkheid, die de Vader heeft, dit heeft Hij nu aan deze nieuw geboren Mens gegeven. Daarom vinden wij hier dat fijne witte linnen.

Linnen is immers de uitbeelding van het mens zijn, maar nu van het nieuwe, reine mensengeslacht, waarvan Jezus de Eersteling geworden is. Wij vinden hierin Zijn ERE-KLEUREN geweven, die wij ook in de Poort, de Deur en in de Voorhang terugvinden. Het hemelsblauw, dat spreekt van God, want de Nieuwe Mens is tevens Gods Zoon.

Wij zullen door Hem met deze zelfde heerlijkheid bekleed worden, want wij zullen zonen van de Allerhoogste God zijn. Niet alleen een nieuw mensengeslacht, maar ook zonen, aan de Zoon van God gelijk. Wonderbaar!

Wij zien hierin ook het karmozijn, het Ere-teken van Zijn bloed, want ook dat bloed blijft ten alle tijden Zijn Ere-teken. Daarom ziet Johannes Hem in Zijn heerlijkheid ***“als geslacht”***. Wij krijgen allemaal straks een verheerlijkt Lichaam, waaraan geen gebrek meer zal zijn. Maar Jezus houdt, ook ná de opstanding, Zijn Ere-teken, de littekens van Zijn wonden. En dan is er ook het purper van Zijn eeuwig Koningschap, wat ook in dit kleed is verwerkt met cherubs der heerlijkheid. Ook voor dit kleed vinden wij maten aangegeven.

Het kleed bestaat uit tien banen en elke baan is vier el breed, want deze nieuwe Schepping blijft altijd in deze heerlijkheid. Alleen vinden wij nu niet één lengte van drie maal tien, maar van achtentwintig el en dat is 4 x 7. Zeven is het getal van de totaliteit van God. Deze nieuwe Schepping is bekleed met de heerlijkheid Gods en daarom zal ook al de volheid en de totaliteit van Schepper en schepping hier samengevoegd zijn.

Ook dit kleed bestaat uit twee delen. Natuurlijk, want de heerlijkheid, die Jezus heeft, had Hij ook al vóór de grondlegging der wereld. Maar die heerlijkheid is een ogenblik onderbroken geweest, toen Hij Zich vernederde om aan het kruis te sterven.

Daarom vinden wij dat in het Hogepriesterlijke gebed zo heerlijk vermeld in ***Joh. 17:4. “Ik heb U verheerlijkt op de aarde door het werk te voleindigen, dat Gij Mij te doen gegeven hebt”***.

Die Heerlijkheid heeft Hij eens verlaten, Zich ontzegd heeft, om onze Behouder en Bewaarder te kunnen worden. Daarom vinden wij ook dit kleed in tweeën, want ook Zijn heerlijkheid kent twee stadia. Daarom zijn ook deze twee kleden, die Zijn heerlijkheid uitbeelden, ook door vijftig haken aan elkaar verbonden, maar nu door gouden haken (het beeld van de heerlijkheid Gods), zodat deze Tabernakel één zal zijn.

Verstaat u de diepe zin hiervan. Dat staat immers in ***Ex. 26:6. “En gij zult vijftig gouden haken maken en de tentkleden aan elkaar door de haken verbinden, zodat de tabernakel één geheel is”*** Ja, het gaat niet alleen om de heerlijkheid, die Hij had bij de Vader en die Hij nu weer ontvangen heeft. Maar opdat die Tabernakel één geheel wordt en dat wordt gevormd door het Hoofd met Zijn Lichaam, de Gemeente.

Tot zover, volgende week gaan we verder.

Amen. De Heer Zegene u.